

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/26/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898092
Dátum vydania rozhodnutia:	14.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9016898092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Ivany Izakovičovej, v spore žalobcu: BK INVEST s.r.o., so sídlom Jakabova 45, 821 04 Bratislava, IČO: 35 794 569, zastúpeného Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, IČO: 35 943 882, proti žalovanému: v 1. rade Adrián Bednárík AUTOSALÓN SEAT, s miestom podnikania Nám. A. Hlinku 29/34, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 11 936 525 a proti žalovanému: v 2. rade Obec Ladce, Záhradná 151, Ladce, IČO: 00 317 438, zastúpenému JURISINVEST, advokátska kancelária, v.o.s., so sídlom Pluhová 5, 831 03 Bratislava, IČO: 31 371 761, o zaplatenie 419.350,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34NcCb/4/2007-Db-824 z 18. mája 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34NcCb/4/2007-Db-824 z 18. mája 2016, vo výroku o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania v sume 19.515,65 Eur, p o t v r d z u j e.

Žalovaný v 2. rade m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 34NcCb/4/2007-Db-824 z 18. mája 2016 rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 19.515,65 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že rozsudkom č. k. 34NcCb/4/2007-Db-661 z 27. augusta 2013 zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobcovi sumu 160.770,33 Eur, a to titulom úrokov z úveru a úrokov z omeškania z nesplatennej časti úveru, poskytnutého právnym predchodcom žalobcu na základe Zmluvy o úvere č. 86/1992 zo dňa 17. júla 1992 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 5. novembra 1993 vo výške 8.500.000,-Sk, z ktorého zostala nezaplatená suma 7.790.000,-Sk. Proti žalovanému v 2. rade žalobu zamietol. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba proti žalovanému v 2. rade

zamietnutá, podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdzujúcim rozsudkom č. k. 1Obo/1/2015-811 zo 17. februára 2016.

3. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že právny predchodca žalobcu si v žalobe, pôvodne podanej na Krajskom súde v Bratislave, uplatnil právo na zaplatenie sumy 12.633.366,67 Sk (419.350,96 Eur), ktorá pozostávala z nesplatenej časti úveru vo výške 7.790.000,-Sk a z úrokov z úveru vo výške 4.843.366,67 Sk, a to vo vzťahu k žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade ako ručiteľovi. Právny predchodca žalobcu žiadal, aby žalovaní v 1. a 2. rade boli zaviazaní na zaplatenie žalovanej sumy spoločne a nerozdielne s tým, že plnením žalovaného v 1. rade z vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 9Cb/61/1998 z 25. marca 1999 zanikne povinnosť žalovaného v 2. rade v rozsahu poskytnutého plnenia. Krajský súd v Bratislave predmetnú vec dňa 5. mája 2004 postúpil Krajskému súdu v Trenčíne, ktorý uznesením č. k. 20Cb/51/2004-67 zo 6. augusta 2004 konanie proti žalovanému v 1. rade zastavil v sume 7.790.000,- Sk z dôvodu, že v tejto časti konania ide o prekážku res iudicatae, a to vo vzťahu ku konaniu tohto súdu sp. zn. 9Cb/61/1998, v ktorom bol rovnaký žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 7.790.000,- Sk zo zmenky, pričom ide o rovnakú sumu (zodpovedajúcu nesplatenej časti úveru), ktorá je predmetom neskoršieho konania sp. zn. 20Cb/51/2004. Zároveň Krajský súd v Trenčíne rozhodol, že bude v konaní pokračovať proti žalovanému v 2. rade v celom uplatnenom nároku a proti žalovanému v 1. rade už len v časti zaplatenia úrokov z úveru a úrokov z omeškania v sume 160.770,33 Eur (4.843.366,96 Sk). Následne na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o námietke miestnej nepríslušnosti, uplatnenej Krajským súdom v Trenčíne, vec bola postúpená Krajskému súdu v Banskej Bystrici a vedená pod sp. zn. 34NcCb/34/2007. Podaním zo 16. apríla 2010 žalobca zmenil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť mu sumu 160.770,33 Eur a žalovanému v 2. rade sumu 419.350,96 Eur so 16 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 258.580,63 Eur od 10.01.2004 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého.

4. Z vyššie uvedeného vyplýva, že z pôvodne uplatnenej sumy 12.633.366,67 Sk (419.350,96 Eur) s príslušenstvom nebol žalobca proti žalovanému v 1. rade úspešný v časti o zaplatenie 7.790.000,- Sk, pretože konanie o tejto sume bolo Krajským súdom v Trenčíne zastavené podľa ust. § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Zastavenie konania v tejto časti zavinil žalobca, lebo podal žalobu vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, čo súd posúdil ako neúspech žalobcu v konaní. Žalobca bol vo vzťahu k žalovanému v 1. rade úspešný len v časti 160.770,33 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 38,33 %. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaný v 1. rade bol v spore úspešnejší, pričom jeho úspech predstavuje 61,76 % a v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP by mal právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania. Vzhľadom na to však, že žalovaný v 1. rade si žiadne trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

5. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, proti ktorému si žalobca uplatnil právo na zaplatenie sumy 12.633.366,67 Sk (419.350,96 Eur), nebol žalobca úspešný, pretože jeho žaloba bola proti nemu v celom rozsahu zamietnutá. O trovách konania (prvostupňového, ako aj odvolacieho) rozhodol krajský súd podľa ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že neúspešného žalobcu zaviazal, aby žalovanému v 2. rade nahradil účelne vynaložené trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

6. Žalovaného v 2. rade v súdnom konaní zastupovali dvaja právni zástupcovia, a to advokátka JUDr. Eva Komrsková a JURISINVEST, advokátska kancelária v.o.s., so sídlom Pluhová 5, Bratislava (ďalej aj „AK JURISINVEST“). Právni zástupcovia žalovaného v 2. rade vyčíslili trovy právneho zastúpenia za 22 úkonov právnej služby, pričom osobitne vyčíslili trovy za úkony, ktoré vykonala advokátka JUDr. Eva Komrsková od prevzatia veci dňa 13.12.2004 do 31.12.2012 a osobitne vyčíslili trovy za úkony, ktoré vykonala AK JURISINVEST.

7. Advokátka JUDr. Eva Komrsková vykonala nasledovné úkony právnej služby:

- prevzatie vecí a príprava zastúpenia dňa 13.12.2004 - odmena 37.916,73 Sk (1.258,60 Eur) a 1x režijný paušál á 136 Sk, spolu 38.052,73 Sk (1.263,12 Eur) podľa ust. § 13 ods. 1 a § 19 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb
- nahliadnutie do spisu na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 20Cb/51/04 - nepriznaná odmena pre neúčelnosť uplatnenia
- vyjadrenie žalovaného v 2. rade zo 06.04.2005 - odmena 37.916,73 Sk (1.258,60 Eur) a 1x režijný paušál á 150 Sk, spolu 38.050,- Sk podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c/ a § 16 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

(ďalej aj „vyhláška“)

-účasť na pojednávaní na Krajskom súde v Trenčíne dňa 07.10.2005, ktoré sa nekonalo - odmena 9.512,50 Sk, t. j. 1/4 zo sumy 38.050,- Sk (z odmeny s uplatneným režijným paušálom) podľa ust. § 14 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky

-účasť na pojednávaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 17.01.2008 - odmena 37.916,73 Sk (1.258,60 Eur) a 1x režijný paušál á 190 Sk, spolu 38.106,73 Sk podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky

-rokovanie s klientom dňa 04.02.2008 vo veci zabezpečenia dôkazov požadovaných súdom na pojednávaní dňa 17.01.2008- nepriznaná odmena pre neúčelnosť uplatnenia

-stanovisko žalovaného v 2. rade k vyjadreniu žalobcu zo 14.02.2008 - odmena 37.916,73 Sk (1.258,60 Eur) a 1x režijný paušál á 190 Sk, spolu 38.106, 73 Sk podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky

-účasť na pojednávaní dňa 08.01.2009, ktoré sa nekonalo a bolo odročené - odmena 317,53 Eur, t. j. 1/4 zo sumy 1.270,12 Eur (1.263,17 Eur a 6,95 Eur režijný paušál) podľa ust. § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 01.01.2009

-účasť na pojednávaní dňa 23.03.2009 - odmena 1.270,12 Eur

-vyjadrenie žalovaného v 2. rade z 01.04.2009 na základe súdom uloženej povinnosti na pojednávaní dňa 23.03.2009 - nepriznaná odmena pre neúčelnosť uplatnenia

-účasť na pojednávaní dňa 20.04.2009, ktoré sa nekonalo a bolo odročené - odmena 317,53 Eur, t. j. 1/4 zo sumy 1.270,12 Eur

-vyjadrenie žalovaného v 2. rade z 10.06.2009 - odmena 1.270,12 Eur

-účasť na pojednávaní dňa 11.06.2009 - odmena 1.270,12 Eur

-vyjadrenie žalovaného v 2. rade k špecifikácii pohľadávky predloženej žalobcom zo 14.09.2009 - odmena 1.270,12 Eur

-nahliadnutie do spisu dňa 17.09.2009 z dôvodu pripojenia spisu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 9Cb/61/98 - nepriznaná odmena pre neúčelnosť uplatnenia

-vyjadrenie žalovaného v 2. rade k oznámeniu súdu (č. 1. 524) z 30.03.2010 - nepriznaná odmena pre neúčelnosť uplatnenia

-účasť na pojednávaní dňa 05.08.2010 - odmena 1.270,38 Eur (1.263,17 Eur a 7,21 Eur režijný paušál) podľa ust. § 14 ods. 1 a 3 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky

-odvolanie žalovaného v 2. rade proti uzneseniu z 20.08.2010 - odmena 635,19 Eur, t. j. 1/2 zo sumy 1.270,38 Eur podľa ust. § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 a 5 vyhlášky č. 163/2002 Z. z.

8. Za 13 úkonov právnej služby, vrátane režijného paušálu, bola advokátke JUDr. Eve Komrskovej (ktorá nebola plátcem DPH) priznaná suma 12.992, 83 Eur, ďalej náhrada cestovného osobným motorovým vozidlom, a to na pojednávanie dňa 07.10.2005 v sume 23,57 Eur, na pojednávanie dňa 08.01.2009 v sume 24,66 Eur a na pojednávanie dňa 20.04.2009 v sume 27,48 Eur a náhrada cestovného autobusom, a to na pojednávanie dňa 07.01.2008 v sume 15,90 Eur, na pojednávanie dňa 23.03.2009 v sume 19,90 Eur, na pojednávanie dňa 11.06.2009 v sume 18,95 Eur a na pojednávanie dňa 05.08.2010 v sume 14,72 Eur a náhrada za stratu času dňa 07.10.2005 (250 Sk/ polhodina x 6 polhodín) v sume 49,79 Eur, náhrada za stratu času dňa 17.01.2008 (317 Sk / polhodina x 14 polhodín) v sume 147,31 Eur, náhrada za stratu času dňa 08.01.2009 a dňa 20.04.2009 (1,59 Eur /polhodina x 20 polhodín) v sume 231,80 Eur, náhrada za stratu času dňa 23.03.2009 a dňa 11.06.2009 (11,59 Eur / polhodina x 28 polhodín) v sume 324,52 Eur a náhrada za stratu času dňa 05.08.2010 (12,02 Eur / polhodina x 14 polhodín) v sume 168,28 Eur, t. j. celkom trovy právneho zastúpenia v sume 14.059,71 Eur.

9. AK JURISINVEST vykonala nasledovné úkony právnej služby:

-stanovisko žalovaného v 2. rade k vyjadreniu žalobcu z 18.07.2013 - odmena 1.263,17 Eur a 1x režijný paušál á 7,81 Eur podľa ust. 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky

-účasť na pojednávaní dňa 13.08.2013 - odmena 1.263,17 Eur a 1x režijný paušál á 7,81 Eur podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky

-účasť na vyhlásení rozsudku dňa 27.08.2013 - odmena 315,79 Eur, t. j. 1/4 zo sumy 1.263,17 Eur a 1x režijný paušál á 7,81 Eur podľa ust. § 14 ods. 5 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky

-vyjadrenie k odvolaniu žalobcu zo 14.10.2013 - odmena 1.263,17 Eur a 1x režijný paušál á 7,81 Eur podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky

10. Za 4 úkony právnej služby, vrátane režijného paušálu, bola AK JURISINVEST (ktorá je platcom DPH) priznaná suma 4.136,54 Eur, ďalej náhrada cestovného autobusom na pojednávanie dňa 13.08.2013 a verejné vyhlásenie rozsudku dňa 27.08.2013 v sume 44,80 Eur (2x 22,40 Eur), náhrada za stratu času v dňoch 13.08.2013 a 27.08.2013 (28 polhodín x 13,01 Eur) v sume 364,28 Eur a DPH (20%) v sume 909,12 Eur podľa ust. § 18 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. celkom trovy právneho zastúpenia v sume 5.454, 74 Eur.

11. Proti výroku uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania v sume 19.515,65 Eur podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté uznesenie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) namietal, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, pretože nie je riadne odôvodnené, v čom vidí odňatie možnosti konať pred súdom. Nesúhlasil s priznaním odmeny za úkon právnej služby- odvolanie žalovaného v 2. rade z 20.08.2010, nakoľko z odôvodnenia napadnutého uznesenia mu nie je zrejmé, o aký úkon ide, keďže žalobcovi nebolo doručené žiadne uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.08.2010, resp. 23.08.2010 (ako je uvedené na strane 6 napadnutého uznesenia). Bolo mu doručené len uznesenie č. k. 34NcCb/4/2007-574 z 05.08.2010 o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, a to Obce Ladce a o zastavení konania proti Obecnému úradu Ladce. Z uznesenia NS SR č. k. 10Bo/134/2010-616 z 13.12.2012 vyplýva, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34NcCb/4/2007-574 z 5.08.2010 bolo zbytočné, pretože Obec Ladce bola účastníkom konania, a naopak Obecný úrad Ladce nebol účastníkom konania. Z tohto dôvodu považuje za nespravodlivé, aby žalobca znášal náhradu trov konania za úkon žalovaného v 2. rade (odvolanie proti uzneseniu), ktorého vykonanie žalobca žiadnym spôsobom nezapríčinil.

13. Ďalej odvolateľ tiež namietal neúčelnosť úkonu- účasť na vyhlásení rozsudku dňa 27.08.2013, za ktorý si žalovaný v 2. rade uplatnil nielen odmenu, ale aj náhradu cestovného a náhradu za stratu času. Podľa jeho názoru, účelnosť úkonu je otázna, ak právny zástupca cestuje na vyhlásenie rozsudku do Banskej Bystrice a naspäť, aj keď písomné vyhotovenie rozsudku je súd povinný doručiť účastníkom konania, a to aj vtedy, ak sa osobne nezúčastnili pojednávania, odročeného výlučne za účelom vyhlásenia rozsudku.

14. S poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, súd prvej inštancie mal o náhrade trov konania rozhodnúť podľa ust. § 150 ods. 1 OSP a úspešnému žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznať, resp. priznať len sčasti.

15. Za dôvod hodný osobitného zreteľa odvolateľ označil to, že až odvolací súd potvrdil záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti ručiteľského záväzku žalovaného v 2. rade, pričom k uvedenému záveru súdy dospeli v takmer 20 rokov trvajúcim spore. Ďalším dôvodom hodným osobitného zreteľa je výška náhrady trov konania (19.515,65 Eur), priznaná žalovanému v 2. rade, ktorá je neprimerane vysoká a jej zaplatenie výrazne ohrozí chod podnikateľskej činnosti žalobcu. V súvislosti s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa odvolateľ poukázal aj na vyššie uvedené odvolacie námietky k náhrade trov konania, priznanej žalovanému v 2. rade za 2 úkony právnej služby (odmena za odvolanie žalovaného v 2. rade proti uzneseniu z 05.08.2010 a odmena za účasť na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 27.08.2013, vrátane priznaného cestovného a náhrady za stratu času).

16. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, v napadnutom výroku o trovách konania, bolo podané na poštovom úrade dňa 29.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

17. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (odsek 2 vyššie citovaného ustanovenia).

19. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (odsek 4 vyššie citovaného ustanovenia).

20. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania podľa ust. § 470 ods. 4 CSP, po zistení, že odvolanie podala strana (žalobca), v neprospech ktorej bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané, po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených, bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

21. Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov konania v sume 19.515,65 Eur. Súd prvej inštancie náhradu trov konania priznal podľa ust. § 142 ods. 1 OSP žalovanému v 2. rade, ktorý mal v konaní proti žalobcovi úspech. Podľa citovaného ustanovenia OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

22. Po posúdení účelnosti uplatnených trov konania a ich výšky, súd prvej inštancie priznal advokátke JUDr. Eve Komrskej odmenu za 13 úkonov právnej služby (z uplatnených 18 úkonov), vrátane režijného paušálu, náhrady cestovného a náhrady za stratu času v sume 14.059,71 Eur a AK JURISINVEST odmenu za 4 úkony právnej služby (z uplatnených 4 úkonov), vrátane režijného paušálu, náhrady cestovného a náhrady za stratu času v sume 5.454,74 Eur.

23. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolateľ namietal priznanú odmenu za úkon právnej služby-odvolanie žalovaného v 2. rade z 20.08.2010, nakoľko z odôvodnenia napadnutého uznesenia mu nie je zrejmé, o aký úkon ide, keďže žalobcovi nebolo doručené žiadne uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.08.2010, resp. 23.08.2010 (ako je uvedené na strane 6 napadnutého uznesenia). Bolo mu doručené len uznesenie č. k. 34NcCb/4/2007-574 z 05.08.2010 o pripustení ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, a to Obce Ladce a o zastavení konania proti Obecnému úradu Ladce. Keďže z uznesenia NS SR č. k. 1Obo/134/2010-616 z 13.12.2012 vyplýva, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34NcCb/4/2007-574 z 05.08.2010 bolo zbytočné, považuje za nespravodlivé, aby znášal náhradu trov konania za úkon žalovaného v 2. rade (odvolanie proti uzneseniu), ktorého vykonanie žalobca žiadnym spôsobom nezapríčinil. Ďalej odvolateľ tiež namietal neúčelnosť úkonu- účasť na vyhlásení rozsudku dňa 27.08.2013, za ktorý si žalovaný v 2. rade uplatnil nielen odmenu, ale aj náhradu cestovného a náhradu za stratu času. Podľa jeho názoru, účelnosť úkonu je otázná, ak právny zástupca cestuje na vyhlásenie rozsudku do Banskej Bystrice a naspäť, aj keď písomné vyhotovenie rozsudku je súd povinný doručiť účastníkom konania, a to aj vtedy, ak sa osobne nezúčastnili pojednávania odročeného výlučne za účelom vyhlásenia rozsudku.

24. Vyššie uvedené námietky odvolateľa nepovažuje odvolací súd za opodstatnené. Za úkon právnej služby - odvolanie žalovaného v 2. rade proti nemeritórному uzneseniu č. k. 34NcCb/4/2007-574 z 05.08.2010 (súd prvej inštancie uviedol nesprávny dátum jeho vydania 20.08.2010, resp. 23.08.2010) o vstupe Obce Ladce do konania na strane žalovaného (ako žalovaného v 2. rade) a zastavení konania proti Obecnému úradu Ladce, prislúcha právnomu zástupcovi žalovaného v 2. rade odmena v sume 635,19 Eur, t. j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2013. Zo žaloby vyplýva, že to bol práve žalobca, ktorý za účastníka konania na strane žalovaného označil Obecný úrad Ladce. Proti uzneseniu o pripustení ďalšieho účastníka do konania podľa ust. § 92 ods. 1 OSP bolo prípustné podať odvolanie, čo žalovaný v 2. rade aj využil a za tento úkon mu preto prislúcha odmena podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. tak, ako je vyššie uvedené, keďže žalovaný v 2. rade mal v merite veci proti žalobcovi úspech z dôvodu, že žaloba bola proti nemu zamietnutá. Rovnako právny zástupca žalovaného v 2. rade mal právo zúčastniť sa verejného vyhlásenia rozsudku dňa 27.08.2013 a za tento úkon právnej služby mu preto prislúcha odmena vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa ust. § 10 ods. 1 a § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení vyhlášky č. 184/2013 Z. z. (účinné od 01.07.2013), pričom za tento úkon právnej služby súd prvej inštancie priznal žalovanému v 2. rade nižšiu odmenu v sume 315,79 Eur, keďže mu priznal odmenu len vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny. Okrem toho, za účasť na verejnom vyhlásení rozsudku prislúcha žalovanému v 2. rade aj náhrada cestovného z Bratislavy do Banskej Bystrice a späť, uplatnená len v cene cestovného lístka autobusom v sume 44,80 Eur (2x 22,40 Eur) podľa ust. § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a náhrada za stratu času v sume

364,28 Eur (2x14 polhodín x 13,01 Eur/polhodina) podľa ust. § 15 písm. b/ a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Právny zástupca strany sporu, ktorý sa osobne zúčastnil na verejnom vyhlásení rozsudku, má právo na náhradu cestovného, ako aj náhradu za stratu času za účasť na tomto úkone, a to bez ohľadu na to, že súd je ex lege vždy povinný doručiť písomné vyhotovenie rozsudku stranám sporu.

25. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie mal o trovách konania rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 150 OSP a vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať žalovanému v 2. rade plnú náhradu trov konania, odvolací súd uvádza nasledovné :

26. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

27. Predpokladom aplikácie vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby bolo aplikované v prípadoch hodných osobitného zreteľa, čo znamená len výnimočne, keďže predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok, resp. za zavinenie sporu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa sa prihliada k okolnostiam (osobným, majetkovým, zárobkovým, resp. iným) na strane účastníkov konania, resp. niektorého z nich alebo okolnostiam prejednávanej právnej veci, pretože len v prípade, ak súd dospeje k záveru, že v konkrétnej posudzovanej veci existuje dôvod hodný osobitného zreteľa, a to buď na strane účastníkov konania alebo vzhľadom na osobitné okolnosti konkrétneho prípadu, nemusí súd sčasti alebo celkom priznať náhradu trov konania tomu účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech (či už plný alebo čiastočný) a z tohto dôvodu mu vzniklo právo na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi.

28. Dôvody, ktoré uviedol žalobca v odvolaní pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP (dĺžka trvania súdneho sporu 20 rokov, odvolacie námietky vo vzťahu k 2 úkonom právnej služby, za ktoré bola žalovanému v 2. rade priznaná náhrada trov konania, neprimeraná výška priznaných trov a ohrozenie chodu podnikateľskej činnosti žalobcu v prípade zaplatenia trov konania) podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal priznať úspešnej strane sporu právo na náhradu trov konania. Náhrada trov konania bola žalovanému v 2. rade priznaná v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP a vyhláškami č. 163/2002 Z. z. a č. 655/2004 Z. z., pričom súd prvej inštancie mu priznal náhradu trov len za tie úkony, ktorých vynaloženie považoval za potrebné a účelné na obranu žalovaného v 2. rade v spore, teda výška náhrady nie je neprimeraná. K náhrade trov konania za 2 úkony právnej služby, namietanej žalobcom v odvolaní, sa odvolací súd vyjadril už vyššie, pričom tieto odvolacie námietky nepovažuje za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 OSP. K tvrdeniu odvolateľa, že zaplatenie náhrady trov konania (19.515,65 Eur) žalovanému v 2. rade môže výrazne ohroziť chod podnikateľskej činnosti žalobcu, odvolací súd uvádza, že predmetný spor inicioval žalobca, ktorý pri podaní žaloby si mal byť vedomý možného rizika v prípade, ak spor prehrá. V obdobnej situácii sa ocitajú aj iné strany sporu v prípade, ak spor skončí v ich neprospech. Rovnako v súdnej praxi sa často vyskytujú prípady, kedy súdny spor z rôznych príčin trvá niekoľko rokov, pričom uvedená skutočnosť sama osebe nezakladá dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 OSP.

29. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie, v napadnutom výroku o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania v sume 19.515, 65 Eur, potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

30. V odvolacom konaní bol úspešnejšou stranou sporu žalovaný v 2. rade, ktorému proti žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (ust. § 396 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

31. Rozhodnutie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie (ust. § 421 ods. 2 v spojení s ust. § 357 písm. m)

CSP).